

נטיית הפועל בצורת התילוי בבנינים 2-10 בגזרת השלמים

צורת התילוי, כשהיא עומדת בפני עצמה, מציינת פעולה מודאלית (אפשר ללכת, צריך ללכת, אני רוצה ללכת...) אחרי מילים כמו **בדִי**, ו- **לאֲזֵם**. כמו כן, צורה זו מהווה בסיס לצורות העתיד (כאשר מתווספות אליה תחליות העתיד השונות)

בניין 10 אֶסְתַּעַמַּל (השתמש)	בניין 8 אֶשְׁתַּעַל (עבד)	בניין 7 אֲנַמְסֵכ (נתפס)	בניין 6 תִּנְאַזַל (ויתר)	בניין 5 תַּעֲלַם (למד)	בניין 3 סִאֲפַר (נסע)	בניין 2 קִרַּר (החליט)	
אֶסְתַּעַמַּל	אֶשְׁתַּעַל	אֲנַמְסֵכ	אֲתִנְאַזַל	אֲתַעֲלַם	אֲסִאֲפַר	אֲקִרַּר	אֲנֵא (אני)
תִּסְתַּעַמַּל	תִּשְׁתַּעַל	תִּנְמִסֵכ	תִּתְנַאזַל	תִּתַעֲלַם	תִּסִּאֲפַר	תִּקִּרַּר	אֲנֵת (אתה)
תִּסְתַּעַמְלִי	תִּשְׁתַּעַלִי	תִּנְמִסְכִי	תִּתְנַאזְלִי	תִּתַעֲלַמִי	תִּסִּאֲפְרִי	תִּקִּרְרִי	אֲנֵתִי (את)
יִסְתַּעַמַל	יִשְׁתַּעַל	יִנְמִסֵכ	יִתְנַאזַל	יִתַעֲלַם	יִסִּאֲפַר	יִקִּרַּר	הֵא (הוא)
תִּסְתַּעַמְלֵי	תִּשְׁתַּעַלֵי	תִּנְמִסְכֵי	תִּתְנַאזְלֵי	תִּתַעֲלַמְלֵי	תִּסִּאֲפְרֵי	תִּקִּרְרֵי	הֵא (היא)
נִסְתַּעַמַל	נִשְׁתַּעַל	נִנְמִסֵכ	נִתְנַאזַל	נִתַעֲלַם	נִסִּאֲפַר	נִקִּרַּר	אֲחֵנֵא (אנחנו)
תִּסְתַּעַמְלוּ	תִּשְׁתַּעַלוּ	תִּנְמִסְכוּ	תִּתְנַאזְלוּ	תִּתַעֲלַמוּ	תִּסִּאֲפְרוּ	תִּקִּרְרוּ	אֲנֵתוּ (אתם)
יִסְתַּעַמְלוּ	יִשְׁתַּעַלוּ	יִנְמִסְכוּ	יִתְנַאזְלוּ	יִתַעֲלַמוּ	יִסִּאֲפְרוּ	יִקִּרְרוּ	הֵם (הם)

בנינים 4 ו-9 אינם נפוצים בערבית מדוברת, ולכן אינם מופיעים בטבלה זו.